

Sygnatura akt II AKa 329/20

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2021 r.

4. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Maciej Skórniak /spr./

Sędziowie: SA Cezariusz Baćkowski

SA Janusz Godzwon

Protokolant: Joanna Rowińska

6. przy udziale Waldemara Kawalca prokuratora Prokuratury (...)

7. po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2021 r.

8. sprawy E. O.

9. oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 9 § 1 kks w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 56 § 1 kks i art. 62 § 2 kks w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 2017r., art. 54 § 1 kks i art. 60 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w związku z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 9 § 3 kks przy zastosowaniu art. 8 § 1 kks, art. 18 § 1 kk w zw. z art. 271 § 1 i 3 kk i art. 273 kk i art. 77 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U.2016.1047 ze zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk przy zastosowaniu art. 8 § 1 kks, art. 299 § 1 i 5 kk i art. 18 § 1 kk w związku z art. 299 § 1 i 5 kk w związku z art. 12 kk i art. 65 kk, art. 9§1kks i art. art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 § 1 kks i art. 62 § 2 kks w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 2017 r. , art. 54§1 kks i art. 60§1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1, 2, 5 kks w zw. z art. 9 § 3 kks przy zastosowaniu art. 8 § 1 kks i za to na podstawie art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 kks, art. 18 § 1 i 3 kk w zw. z art. 271 § 1 i 3 kk i art. 273 kk i art. 77 pkt. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. 2016.1047 ze zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk. przy zastosowaniu art. 8 § 1 kks i za to na podstawie art. 271 § 3 kk, art. 299 § 1 i 5 k.k. i art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk

1. na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

10. od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

11. z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt III K 191/20

I. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku od oskarżonego E. O. w pkt. XXX w ten sposób, że na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt. VIII kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 06 listopada 2018 r. godz. 19,20 do 25 września 2020 r., przyjmując że jeden dzień pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi orzeczonej kary pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok w stosunku do E. O. utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę w kwocie 400 złotych

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II.A.Ka 329/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 22 września 2020 roku, w sprawie sygn. akt III K 191/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w		

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	E. O.	Oskarżony E. O. został zatrzymany w dniu 6.11.2018 roku o godz. 19,20 na lotnisku w K. na terenie Ukrainy na podstawie międzynarodowego listu gończego. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Borysowie - Obwód Kijowski z dnia 9 listopada 2018 roku zastosowano wobec oskarżonego tymczasowe aresztowania. W	kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego w Borysowie z dnia 9 listopada 2018 roku	(...)

		dniu 29 listopada 2018 roku oskarżony został przekazany władzom polskim na lotnisku (...)w W..		
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego w Borysowie z dnia 9 listopada 2018 roku.	Dokument nie budzi wątpliwości co do swojej autentyczności. Zasadnicze pozostaje jednak to, że zatrzymanie oskarżonego w dniu 6 listopada 2018 roku na lotnisku w K., na podstawie wystawionego w niniejszej sprawie międzynarodowego listu gończego, zostało ustalone na podstawie kompletu dokumentów odnoszących się do wydania		

		oskarżonego (t. LXXXVIII k. 17955-17956, 18171, 18175, 18202 m-w, 18202y-ż). Oryginałów dokumenty ukraińskich stwierdzających zatrzymania oraz stanowiących podstawy wydania zostały dołączone do akt sprawy (k. 22586-22604).	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Obrońca oskarżonego adw. Ł. S. w swojej apelacji z dnia 12	# zasadny # częściowo zasadny	

listopada 2020 roku
zarzucił:

niezasadny

1.obrazę przepisów
prawa materialnego,
tj. art. 63 §
1 k.k., poprzez
niezaliczenie
oskarżonemu E.
O. pełnego okresu
zatrzymania od dnia
6.11.2018 r. do
dnia 10.09.2020
r., a wyłączenie
okresu zatrzymania
i aresztowania od
dnia 29.11.2018 r.
do dnia 10.09.2020
r. na poczet
kary pozbawienia
wolności.

2.obrazę przepisów
postępowania, tj.:

- art. 92 k.p.k. w
zw. z art. 410 k.p.k.
poprzez pominięcie
istotnych
okoliczności
ujawnionych w
postępowaniu,
mających znaczenie
dla rozstrzygnięcia,
a polegających na
nieustaleniu czasu
zatrzymania
oskarżonego na
terytorium Ukrainy
pomimo zgłaszania
ów okoliczności
zatrzymania przez
oskarżonego,
podczas składania
wyjaśnień na etapie
postępowania
przygotowawczego;

- art. 624 § 1
k.p.k. poprzez jego
niezastosowanie i

uznanie, że oskarżony mimo swojej trudnej sytuacji majątkowej i przy minimalnej wysokości dochodów może ponieść koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz opłatę sądową.

3. błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść orzeczenia, tj.:

- polegający na dowolnym przyjęciu, iż oskarżony doprowadził do wystawienia, podpisania przez J. Z. oraz wprowadzenia do obrotu – przekazania do ujęcia w księgach Q1 So. Z o.o. z siedzibą we W. w okresie od 30 kwietnia 2015 r. do 30 czerwca 2015 r. nie mniej niż 114 nierzetelnych faktur, gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że doszło do wprowadzenia wyłącznie 104 faktur;

- polegający na dowolnym przyjęciu, że oskarżony doprowadził do wystawienia, podpisania przez J. E. oraz wprowadzenie do

	<p>obrotu – przekazania do ujęcia w księgach Q1 Sp. z o.o. z siedziba we W. w okresie od czerwca 2015 r. do października 2015 r. nie mniej niż 268 nierzetelnych faktur, gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że do wprowadzenia 268 faktu miało dojść w czasie od 15.07.2015 r. do 30.09.2015 r.</p> <p>2.obrazę przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, poprzez przyjęcie co do punktu I rozstrzygnięcia wyroku, kwalifikację prawną z art. 54 § 1 k.k.s., art. 60 § 1 k.k.s., art. 6 § 2 k.k.s., art. 7 § 1 k.k.s., gdy oskarżony skazany został co do punktu I wyroku wyłącznie z art. 2258 § 1 k.k.</p>		
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Sąd Apelacyjny rozpoznając apelację obrońcy w pierwszym rzędzie musi wskazać, że</p>			

formułowane tam zarzuty odnoszące się do rozstrzygnięcia o zaliczeniu okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania, obciążania oskarżonego kosztami postępowania, zgodnie z dyspozycją przepisu art. 447 § 6 kpk, należą do kategorii uchybień, które mogą zostać rozpoznane w trybie przewidzianym w art. 420 kpk i art. 626 kpk, a przez to nie mogą stanowić samodzielnie zarzutów apelacji. Sąd Apelacyjny uznał jednak, że wyłącznie z uwagi na zarzut obrazy przepisów prawa materialnego w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, zachodzą warunki do rozpoznania zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy.

Ad. 1.

Jak wskazano to, dokonując ustaleń faktycznych w postępowaniu odwoławczym (pkt. 2), a co pozostaje zgodne ze stanowiskiem prokuratora

zawartym w
odpowiedzi na
apelację, a przede
wszystkim wynika
jednoznacznie z
dowodów z
dokumentów
wskazanych w akcie
oskarżenia, a
następnie
dokumentów
przedłożonych przez
prokuratora do akt
już w toku
postępowania,
oskarżony został
zatrzymany do
niniejszej sprawy w
dniu 6 listopada
2018 roku godz.
19.20 na lotnisku
w B. pod K.
i był tymczasowo
aresztowany w
Ukrainie, aż do
wydania go stronie
polskiej w dniu 29
listopada 2018 roku.

Nie ulega przy tym
wątpliwości, że cały
okres pozbawienia
wolności w sprawie,
także okres
pozbawienia
wolności do
niniejszej sprawy
za granicą podlega
zaliczeniu na
podstawie art. 63
§ 1 kk na poczet
orzeczonej kary.
Trafnie przy tym
wskazuje prokurator
w odpowiedzi na
apelację, że
podstawą zaliczenia
pozbawienia
wolności za granicą
jest art. 598 §

2 kpk, który
każe przyjmować, że
pozbawienie
wolności w trybie
wydania osoby
ściganej, liczy się od
dnia jej zatrzymania
za granicą.

Sąd Apelacyjny
badając kwestię
zaliczenia ustalił, że
tymczasowe
aresztowanie wobec
oskarżonego trwało
dłużej niż orzeczono
w wyroku. Tak więc
cały ten okres, także
okres tymczasowego
aresztowania po
wyroku, do 25
września 2020 roku,
winien podlegać
zaliczeniu na poczet
orzeczonej
oskarżonemu kary
łącznej.

Ad 2.

Kwestia zaliczenia
okresu zatrzymania
została
uwzględniona i
omówiona wyżej.

Z kolei brak
jest podstaw do
akceptowania
zarzutu naruszenia
przepisu art. 624
§ 1 k.p.k. poprzez
obciążenie
oskarżonego
kosztami
postępowania. W
tym zakresie przede
wszystkim należy
wskazać na treść
przepisu art. 335
§ 1 k.p.k. in

fine, gdzie wskazano "Uzgodnienie [co do skazania - przypisek autora] może obejmować także wydanie określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów postępowania". Tak więc kwestia kosztów procesu jest także przedmiotem uzgodnień stron, a Sąd I instancji mógłby uzależniać wydania innego rozstrzygnięcia np. w przedmiocie kosztów, do uzyskaniu akceptacji stron (art. 434 § 3 k.p.k.) Orzeczenie takie, gdyby sąd uznał je za potrzebne, byłoby więc forsowane wbrew uzgodnionemu stanowisku stron, a jego akceptacja przez oskarżonego i prokuratora warunkowałaby w ogóle możliwość wydania wyroku w tym trybie. Jednocześnie oskarżony był osobiście obecny na posiedzeniu w dniu 10 września 2020 roku (k. 22546), gdzie procedowano wniosek o skazanie, popierał go, nie zgłaszając żadnych propozycji modyfikacji. Sąd

należy przyjmować, że akceptował on takiej treści rozstrzygnięcie.

Obecnie, także przez sformułowanie stosownego zarzutu apelacji, brak jest podstaw do kwestionowania poprawności samego wniosku o skazanie, jak też treści zapadłego orzeczenia.

Jedynie na marginesie należy wskazać, że skarżący w uzasadnieniu apelacji, a także sam oskarżony w toku rozprawy, nie wskazali na żadne istotne okoliczności przemawiające za spełnieniem przez oskarżonego warunków do zwolnienia od kosztów sądowych z art. 624 § 1 k.p.k. Fakt orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności w niniejszej sprawie nie stanowi przesłanki do ustalenia, że uiszczenie przez niego kosztów sądowych byłoby nadmiernie uciążliwe zwłaszcza, że przez ostatni rok oskarżony pozostawał na

wolności i mógł zarobkować.

Ad. 3.

Tak sformułowany zarzut należy traktować jako niedopuszczalny wobec zakazu przewidzianego w art. 447 § 5 k.p.k. Zgodnie z treścią tego przepisu, nie mogą stanowić podstawy apelacji zarzuty z art. 438 pkt. 3 (błędu w ustaleniach faktycznych) i pkt. 4 (rażącej niewspółmierności kary) w odniesieniu do orzeczenia wydanego na podstawie porozumienia w przedmiocie dobrowolnego skazania (art. 343 kpk). Tak jest w tej sytuacji. obrońca wnosząc apelację winien był wiedzieć o wskazanych ograniczeniach podstaw apelacji. Sam zaś oskarżony winien zostać o tym pouczony, przed wydaniem orzeczenia o uwzględnieniu wniosku o skazanie (art. 343 § 5a k.p.k.)

Wskazany w tym miejscu zakaz formułowania zarzutów ma

zasadnicze
znaczenie dla bytu
konstrukcji
konsensualnego
dochodzenia do
rozstrzygnięcia w
sprawie, gdzie jako
zasadę przyjmuje się
dokonania ustaleń
faktycznych na
podstawie wyjaśnień
oskarżonego, które
nie budzą
wątpliwości na
podstawie
całości kształtu
zgromadzonego
sprawie materiału
dowodowego. Taka
sytuacja miała
miejsce też w
niniejszej sprawie,
a sam oskarżony
potwierdzał
okoliczności
stanowiące
przedmiot
formułowanych
wobec niego
zarzutów. Brak jest
więc obecnie
powodów do tego
aby ustalenia sądu
w przedmiocie
sprawstwa
oskarżonego
weryfikować
zwłaszcza, że także
obecnie twierdzenia
zawarte w apelacji
nie prowadzą do
zakwestionowania
materialnych
podstaw skazania
oskarżonego.

Jedynie dla
porządku należy
wskazać, że Sąd
I instancji skazując

oskarżonego w pkt. II i III części dyspozytywnej, za czy opisany w pkt. II i III, zaakceptował, że przedmiotem przestępstwa jest 114 faktur ujętych w księgach spółki Q1. Faktycznie natomiast czyn odnosi się do 104 opisanych tam numerami faktur. Jest to sprzeczność ustaleń, która niewątpliwie stanowi wyłącznie błąd rachunkowy sumowania. Tak też tą kwestię ocenia prokurator w swojej odpowiedzi na apelację obrońcy. Nie można się natomiast zgodzić z jego stanowiskiem, gdzie chciałby błąd ten naprawiać przez sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej. Niestety już nie w tej fazie postępowania. O ile zastosowanie art. 105 kpk byłoby dopuszczalne i właściwe do czasu wydania wyroku, to obecnie, sprostowanie czynu przypisanego w wyroku nie jest już w takim zakresie dopuszczalne.

Niemniej, zgodnie z dyspozycją przepisu art. 433 § 1 kpk, wobec braku

skutecznego zarzutu strony (art. 447 § 5 k.p.k.), podstawą zmiany orzeczenia w tym zakresie mogłaby być wyłącznie rażąca niesprawiedliwość wyroku z art. 440 k.p.k. Taka natomiast przesłanka nie zachodzi gdyż, to nie sumarycznie podana liczba, ale same poszczególne wymienione dokumenty stanowią przypisany oskarżonemu przedmiot przestępstwa. Po drugie: omyłka we wskazaniu sumy faktur nie ma faktycznie żadnego znaczenia dla ustalenia sprawstwa oskarżonego (co do przypisanego mu czynu) i wymierzonej na skutek porozumienia stron kary. Stąd należy przyjmować, że nie ma podstaw do zmiany wyroku w tym zakresie.

Nie tylko jako niedopuszczalny, ale także jako nieuzasadniony merytorycznie, należy oceniać zarzut obrońcy co do okresu realizacji przestępstwa z pkt. V i VI części wstępnej,

a przypisanych w pkt. V i VI części dyspozytywnej wyroku. Jak trafnie wskazał prokurator w odpowiedzi na apelację, okres realizacji czynu jest szerszy niż wyłącznie daty wystawionych faktur będących przedmiotem przestępstwa. Okres ten musi także uwzględniać fazę przygotowawczą odpowiadającą udziałowi w grupie przestępczej.

W stopniu oczywistym nie zasługuje na uwzględnienie także zarzut apelacji skierowany wobec samemu uzasadnieniu wyroku, gdzie podniesiono błędną kwalifikację prawną czynu z pkt. I części dyspozytywnej (art. 258 § 1 k.k.) przyjmując, że Sąd meriti ten czyn kwalifikował jako występki z art. 54 § 1 k.k.s. i następne. Takie twierdzenia skarżącego wynikają wyłącznie z błędnego odczytania treści uzasadnienia sporządzonego na urzędowym formularzu.

Początek części 3 uzasadnienia (k. 22638v-22639),

<p>prawkłowo odczytywany, jest jednoznaczny co do tego, że czyn przypisany w pkt. I, w ocenie Sądu I instancji, stanowi wstępek z art. 258 § 1 k.k. Uzasadnieniu właśnie takiej przyjętej kwalifikacji poświęcona jest cała pierwsza część. Kolejna już wydzielona ramka tej części uzasadnienia (k. 22639) poświęcona jest wyjaśnieniu kwalifikacji prawnej czynów z pkt. II i V przypisanych oskarżonemu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Podnosząc powyższe zarzuty skarżący obrońca wniósł, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 2 k.p.k. o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutów apelacji obrońcy i brak</p>		

okoliczności
podlegających
uwzględnieniu z
urzędu, skutkowały
niemożnością
podzielenia
wniosków tego
środka
odwoławczego.

Uwzględnienie
wniosku o uchylenie
wyroku było
niedopuszczalne
także z uwagi
na fakt, że
skarżący nie wskazał
w swojej apelacji
takich zarzutów,
które mogłyby w
ogóle skutkować
orzeczeniem
kasatoryjnym. Treść
art. 437 § 2
k.p.k. przewiduje
bowiem możliwość
uchylenia orzeczenia
i przekazania sprawy
do ponownego
rozpoznania
wyłącznie w
przypadku
stwierdzenia
uchylenia z art.
439 § 1 k.p.k.,
w warunkach art.
454 k.p.k., bądź
w sytuacji gdy
zachodzi
konieczność
przeprowadzenia na
nowo przewodu w
całości. Żadna z tych
sytuacji nie zachodzi
w niniejszej sprawie,
a nawet nie była
wykazywana przez
skarżącego.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>Nie stwierdzono występowania okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu określonych w art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k., art. 455 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Co do winy i kary (punkt II części rozstrzygającej wyroku).</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Wyrok utrzymano w mocy wobec niestwierdzenia w</p>		

<p>toku kontroli odwoławczej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - istnienia bezwzględnych powodów odwoławczych z art. 439 § 1 k.p.k., - tego, że utrzymanie w mocy wyroku skutkowałoby rażąco niesprawiedliwością orzeczenia (art. 440 k.p.k.), - wadliwości kwalifikacji prawnej (art. 455 k.p.k.), - a także stwierdzenia z powodów opisanych w sekcji 3. nietrafności podniesionych w apelacji zarzutów (art. 438 pkt 1, 2, 3 k.p.k.). 		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Pkt I części dyspozytywnej. Zaliczenie na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności całego okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie.</p>		

Zwiąże o powodach zmiany			
Przesłanki zmiany sposobu zaliczenia zostały szczegółowo omówione w pkt. 3 niniejszego uzasadnienia w odniesieniu do zarzutu z pkt. 1.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze			

wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III.	Sąd orzekając o nieuwzględnieniu apelacji oskarżonego E. O., na podstawie art. 636 § 1 kpk, art. 633 kpk i art 634 kpk obciążył go wydatkami za postępowania odwoławcze oraz na		

	podstawie art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983.49.223 tj.) wymierzył mu opłatę należną od wymierzonej kary pozbawienia wolności.
7. PODPIS	
SSA Cezariusz Baćkowski SSA Maciej Skórniak SSA Janusz Godzwon	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego E. O. adw. Ł. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość rozstrzygnięcia		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana